

gennem mange år. Nu må der altså nogle nye initiativer til, og sådan at man kan afprøve, hvordan det virker – det er klart – og også, at man får en god diskussion lokalt, det er meget nødvendigt, om, hvordan man indretter sig. Men det giver det her jo også anledning til.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg må sige til hr. Frank Aaen, at der er jo prøvet utallige ting rundt omkring, og det har vist sig, at det ikke virker. Derfor er det nødvendigt, at man nu går ud og siger til børnene, at det ikke er det rigtige. Det er trods alt hos børnene, vi ser rigtig mange sygdomme: astma, allergi, bronkitis osv. osv., tiltagende pollenallergi osv.

Så vidt jeg husker, er Enhedslisten et meget miljøvenligt parti, og det er, som om jeg for nemmer på hr. Frank Aaens kropssprog, at hr. Frank Aaen ikke er sådan helt glad ved at gå ud og sige, at det er altså ikke det rigtige.

Jeg tror inderst inde, at hr. Frank Aaen mener, at forslaget er udmærket, og jeg kan selvfølgelig ikke henstille, at Enhedslisten skal stemme for det her forslag, men jeg synes, der er en rigtig god grund til, at vi netop nu træffer nogle bestemmelser om, at nu ønsker vi altså en bedre sundhedstilstand her i landet.

Det vil jo også vise sig for vores efterkommere, at det er en god idé, når vi på nuværende tidspunkt går ind og siger til vores børn og unge mennesker: Hold nu op med at ryge.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, der er stadig væk ikke nogen, der har forholdt sig til den diskussion, om forbud altid er det, der kan virke, om man tror, man får det resultat, man mener at få, med et forbud. Og det er jo det, der er vores hovedhensyn.

Altså om man ryger eller ikke ryger, det er et holdningsspørgsmål, det er holdningsbearbejdelse. Er man virkelig så overbevist om, at holdningsbearbejdelse bedst sker gennem lovgivning i dette Ting? Mon ikke holdningsbearbejdelse bedre sker ved, at man får en debat ude på skolerne om det her spørgsmål?

Så lytter jeg da selvfølgelig, når der bliver sagt: Jamen det har vi prøvet før. Jeg har det sådan, at det bliver altid lidt mistænksomt, når sådan noget bliver sagt, men jeg vil da lytte til det. Jeg vil da se, om det er rigtigt. Og er alt prøvet og vi også må indrømme, nå, men det virker nok ikke, jamen så tror jeg heller ikke, der er no-

gen i Enhedslistens folketingsgruppe, der ikke er indstillet på at tage det op til genovervejelse – helt sikkert. Men vi har bare den overvejelse, at vi tror, det er klogere at gå andre veje.

Så glemte jeg at sige til fru Anni Svanholt, der sagde, at jeg skulle snakke med mit bagland, at det har vi selvfølgelig gjort. Også i den her sag har vi talt med baglandet, og jeg går ud fra, vi har den yngste hovedbestyrelse blandt alle partier. Meldingen fra vores unge det var, at det er ikke den rigtige metode, og det er jo ikke, fordi de går ind for rygning.

Jeg kan i øvrigt sige, hvis nogen skulle have den mistanke, der er ingen i folketingsgruppen, der ryger. Vi er alle sammen ikkerygere; vi er alligevel nået frem til, at vi tror, man skal gå andre veje end bare at udstede forbud.

(Kort bemærkning).

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Det er et spørgsmål til hr. Frank Aaen. Hvis hr. Frank Aaens synspunkter skulle være korrekte, at det er uheldigt med et forbud, fordi så reagerer børnene imod det, så skulle hr. Frank Aaen jo også have været imod, at man i det hele taget gav skolerne frihed til at lave forbudet derude. Så burde de overhovedet ikke have den mulighed, for det er jo uheldigt efter hr. Frank Aaens mening.

Eller er det, fordi vi siger, at nu er der meget forskellige regler? For nogle laver nogle klare regler, og andre gør ikke noget ved det; de vil ikke beskytte og sikre et godt miljø. Er det, fordi hr. Frank Aaen er imod, at man har ensartede regler, og at man dermed fra Folketingets side sikrer folk et godt nærmiljø?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tror på, at beslutninger, der er truffet, efter at man har lyttet til de folk, som beslutningen vedrører, efter at man har inddraget dem i en debat, efter man har fået dem til at træffe en beslutning, har langt større virkning, end hvis vi herfra bare kommer og dutter de unge noget i hovedet.

Der er ikke ét ungt menneske i Danmark, der fornemmer, at de er blevet taget med på råd i den her sag. Vi kommer bare med en lov og siger: Værsgo, sådan skal det være.

Men jeg afviser ikke forbud, det går vi jo ind for mange steder. Jeg rejser bare diskussionen: Er man nu helt sikker på, at forbud er den bedste måde at få de unge mennesker i tale på?